

Verslag 3 december Het Gelijk van de Straat

Amsterdam, 3 december 2019 Pakhuis de Zwijger

Context

Het Gelijk van de Straat is een initiatief van Stichting Kringwijs in samenwerking met STOC (Stichting Turks OpleidingsCentrum), Expats & Immigrantes en actieve buurtbewoners uit verschillende stadsdelen. De bedoeling van het initiatief is om Amsterdammers die niet georganiseerd zijn richting gemeente of gemeentebestuur hoorbaar te maken, hen in gesprek te brengen en zowel hun zorgen als inbreng en betrokkenheid serieus te nemen (zie ook de startnotitie van dit initiatief in bijlage 2)

Het Gelijk van de Straat organiseerde daartoe op 3 december 2019 een conferentie in Pakhuis de Zwijger. Ook heeft het Gelijk van de Straat een plan neergelegd hoe deze Amsterdammers te blijven betrekken en in constructieve samenwerking te brengen met de gemeente (zie bijlage 3).

Opkomst 3 december

Op 3 december stroomden ruim 100 Amsterdammers de grote zaal in van Pakhuis de Zwijger. De overgrote meerderheid was voor het eerst in Pakhuis de Zwijger. De deelnemers waren bewoners, ondernemers, jongeren, ouderen, vrouwen en mannen. Er was sprake van een zeer diverse etnische en culturele samenstelling van de deelnemers. Ook was er een goede mix van mannen en vrouwen in verschillende leeftijden. Het was voor zowel deze Amsterdammers als het Pakhuis bijzonder: deze Amsterdammers kwamen niet eerder naar Pakhuis De Zwijger en hebben geen lijntjes met de politiek en/ of gemeente waarmee ze gehoord kunnen worden. De opkomst en de opbrengst van deze avond markeert een belangrijk moment van het initiatief Het Gelijk van de Straat. Deelnemers

gaven achteraf aan dat zij zich gehoord voelden, enthousiast waren over de bijeenkomst en wijze waarop het gesprek is gevoerd. Deze Amsterdammers voelden zich 3 december gehoord.

Behalve de bewoners uit verschillende stadsdelen waren enkele raadsleden-politici en wethouder Rutger Groot Wassink aanwezig, die al geruime tijd vooraf zijn medewerking aan de conferentie had toegezegd.

Inhoudelijk verslag

Voor de conferentie lag de notitie 'Het Gelijk van de Straat' ten grondslag. Als inleiding gaf Harro Labrujere (Kringwijs) een kort toelichting gegeven over de kern van de notitie. Hij begon met een aantal quotes van Amsterdammers:

- *"Ik zie veel armoede om me heen, ik snap dat niet, Amsterdam is rijk".*
- *"Ik doe veel voor mijn burens; opletten, hulp aanbieden, iets extra doen voor de mensen die het het hardst nodig hebben. Maar de gemeente doet alsof ik alsmaar de boel belazer".*
- *"Omdat ik een hoofddoek draag, word ik behandeld alsof ik achterlijk ben; bij de gemeentebalie kijken ze me amper aan".*
- *"Ik ben geen passant, ik woon hier, ben eerst en vooral een Amsterdammer. Wanneer word ik eens serieus genomen".*
- *"Mijn enige contact met de gemeente is het contact met een controleur".*

"Een paar uitspraken van Amsterdammers die zich weinig herkennen in hoe overheid en organisaties met hen omgaan. Hoe komt dit? Hoe kan het dat zoveel Amsterdammers zich niet gehoord weten? Hoe kan het dat we zoveel kennis, inzet en betrokkenheid geen plek weten te geven?"

Door middel van een kort interview met twee Amsterdamse zussen (Fatima en Loubna) werden ook hun zorgen zichtbaar gemaakt, over het niet vinden van werk, het rondkomen met een uitkering en rare regels rond kortingen op de bijstand.

"Gelijk van de Straat wil dat er iets verandert. Amsterdammers die nu niet gehoord worden, zijn even belangrijk als de rest. Maar niet voor iedereen werkt een stembiljet. We zullen met elkaar nieuwe manieren moeten vinden om elkaar te horen en te begrijpen.

Vandaag kunnen we elkaar horen. Wat we ook nodig hebben is dat de gemeente de geluiden serieus neemt en met ons allemaal aan de slag gaat om Amsterdam beter te maken. Samen aan de slag op straatniveau, op familieniveau, geen beslissing meer zonder de mensen om wie het gaat.

Vandaag worden de zorgen van Amsterdammers benoemd. Vandaag gaan we die zorgen niet oplossen. We maken een begin, we zijn benieuwd naar wat de wethouder er mee kan, hoe dan ook, Gelijk van de Straat gaat door, daarover aan het slot meer".

Gesprek in kringen

Vervolgens ging de zaal in 6 gesprekskringen aan de slag. Zowel de raadsleden als de Wethouder namen deel aan de kringen. Hun aanwezigheid en deelname werd door de meerderheid als zeer positief gezien.

In de gesprekskringen was iedereen hoorbaar. Met de praatstok kwam iedereen aan de beurt. Er waren twee vragen “Waar ben je bezorgd over” en “Welke kansen zie je”. In Bijlage 1 is wat gezegd en opgeschreven letterlijk weergegeven en gegroepeerd in thema’s die veel aan de orde kwamen.

De thema’s (tussen haakjes aantal keer dat de zorg geuit werd) waren:

- Ongelijkheid (19x)
- Zeggenschap en relatie overheid (15x)
- Geldzorgen en armoede (14x)
- Straat en buurt (12x)
- Jongeren (9x)
- Huisvesting (8x)
- Vrijwilligerswerk en burgerinitiatief (6x)
- Zorg (3x)
- Overige (1x)

In de kring waarin de wethouder deelnam stelde hij het volgende voor:

- Vervolgafspraken met wethouder voor de zomervakantie en vertelt dan wat er op de verschillende punten is gebeurd
- Komen tot kortere lijst van punten om aan te pakken
- Doorgaan met dit proces
- Communicatie via Kringwijs

Plenaire deel, reactie wethouder

Plenair zei de wethouder onder meer het volgende: *“ Voor mij als wethouder is het belangrijk om juist op dit soort avonden te zijn en te luisteren. Omdat juist dit soort verhalen, de stemmen niet doordringen in de betonnen kolossen van het stadhuis. Voor mij is dat heel belangrijk om dit soort gesprekken voort te zetten en te vertellen wat ik met sommige punten kan en dat ik met sommige punten niks kan.*

Ik maak me ook zorgen over mijn kinderen die hier wonen, over discriminatie, over de schooladviezen, over eigenlijk alle dingen die ik vandaag hier heb gehoord. Het is daarom belangrijk om te zoeken, wat we met elkaar kunnen oplossen en dat is de opdracht die ik voel als wethouder om de kijken hoe ik in verbinding met alle Amsterdammers er aan kunnen werken . Ik laat je weten dat ik mij in ieder geval hieraan committeer en wil met jullie in gesprek blijven en ik ga ervan uit dat deze avond een vervolg krijgt.”

Een deelnemer uitte tijdens het plenaire deel zijn frustratie: *“Is een toezegging van de Wethouder voor een volgend gesprek voldoende? Wat verandert er nu werkelijk voor de mensen in deze zaal? “*

Afsluiting Het Gelijk van de Straat

Harro Labrujere sloot af namens de initiatiefnemers van Gelijk van de Straat. *“Het Gelijk van de Straat wil ook door en wil de wethouder ondersteunen in het hoorbaar houden van de mensen die richting gemeente en politiek niet georganiseerd zijn. Het Gelijk van de Straat / Kringwijs blijft actief*

in de buurten van Amsterdam met mensen die nu onvoldoende gehoord worden. Ook vanuit de gemeenteraad is er steun om hierin door te zetten.

Op basis van de zorgen en de kansen die op de avond zijn uitgesproken zijn de prioriteiten daarbij:

- *Gelijkwaardige positie en behandeling*
- *Recht op eigen plan in elke ingrijpende situatie*
- *Recht op eigen plan in eigen straat*
- *Waardering voor elke maatschappelijke inzet.”*

Bijlagen

- Opbrengst gesprekskringen
- Notitie vervolg op 3 december

Bijlage 1. Wat is er op 3 december gezegd in de kringen

Hieronder is wat gezegd en opgeschreven letterlijk weergegeven en gegroepeerd in thema's die veel aan de orde kwamen.

Waar ben je bezorgd over?

Zorg om ongelijkheid (19x)

- Ik heb zorgen om ongelijke kansen: in welk stadsdeel je wieg staat...
- Ik zie ook verdeeldheid. En mensen leven langs elkaar heen.
- Ik ben bezorgd om de verhuftering van de stad, o.a. door de sociale media.
- Voorzieningen en werkgelegenheid 55+
- Frustratie over regels, bewoners lopen rechten mis
- Alleenstaande ouder die werkt, daarvoor zijn geen goede voorzieningen.
- Meer opties voor voedselbank
- Armoede
- Salarisverschillen mannen en vrouwen
- Eenzaamheid en armoede
- Nederlands voor volwassenen loopt niet goed
- Projecten ontmoeten met elkaar met verschillende culturen krijgen geen aandacht.
- Bereikbaarheid gemeente-ambtenaren/ afdelingen
- Honger naar kennis, voeding, passende hulp.
- Weg met Pieterbaas (Zwarte Piet)
- Onzichtbaarheid en geen verbondenheid.
- Opgroeien in armoede.
- In West veel zwarte scholen, weinig gemengd; in eigen hokje blijven.
- Discriminatie op straat en door organisaties.

Zorg om zeggenschap/ relatie overheid (15x)

- Amsterdammers moeten meebeslissen over regelgeving.
- De weg moet open zijn
- Inspraak voor de burgers
- Ik heb er zorg om dat er weinig oor is voor wat ouderen nodig hebben, ook ouderen uit andere culturen. Er is behoefte aan meedenken wat nodig is om vanuit hun cultuur gelukkig oud te worden.
- Initiatieven worden ontmoedigd. Mensen die hun best doen krijgen geen erkenning. "Zieligen" krijgen wel hulp en voorrang. Dit zijn zeer vreemde signalen vanuit de overheid.
- Geen vertrouwen in de politiek
- Geen gesprek met de gemeente
- Vertrouwen in instanties
- Bereikbaarheid tussen gemeente en gewone burgers is nihil.
- Van kastje naar de muur; Pietje zegt A, Jantje zegt B
- Als we punten aangeven wordt er niets mee gedaan.

- Ik voel me niet gehoord omdat het me niet lukt subsidie te krijgen voor stichting Klussteam Nieuw-West.
- Scheef financieel beleid: 18+ meer kosten – minder verdienen
- Blanke mannen hebben betere stem, die wordt makkelijker gehoord.

Geldzorgen/ armoede (14x)

- Ik maak me zorgen over de steeds hogere gemeentebelastingen, huur en andere vaste lasten, zonder inkomensgroei.
- Ik heb er zorg om dat de aanpak van schulden nog steeds niet veranderd is.
- Ik heb zorgen om de onbetaalbare huurwoningen. Armen worden hiermee uit Amsterdam weggestuurd.
- Ik heb altijd geld tekort. Ik ben alleenstaande moeder, heb een uitkering en een heel hoge huur.
- De premie van de zorgverzekering wordt hoger. En de eigen bijdrage.
- Inkomensachteruitgang als je kind 18 wordt.
- Parkeren is duur
- Huurprijzen
- Bijstand te weinig om van te bestaan
- Salarisverschillen mannen en vrouwen
- Verschil tussen armen en rijken wordt nog steeds groter.
- Alles wordt duurder (voedsel, parkeren, enz.) maar inkomen voor gewone mensen blijft hetzelfde, dus ze gaan achteruit.
- Huisvesting jongeren/ kostendelersnorm
- Alleenstaande moeder met uitkering van wie kind 18 wordt: oplossen woningnood voor jonge Amsterdammers; zijn woningcorporaties nog sociaal?

Zorg om de straat en buurt (12x)

- Ik ben bezorgd om de verdichting in de stad. Al het groen verdwijnt.
- Rattenplaag
- Winkelaanbod is saai
- Veiligheid op straat is nog steeds groot probleem
- Dakloosheid -> veiligheid.
- Veiligheid voor jeugd
- Milieu: teveel afval op straat
- Zwerfaval
- Criminaliteit/ liquidaties
- Overlast
- Veel viezigheid, blijft ook liggen
- Mijn eigen veiligheid

Zorg om jongeren (9x)

- Jongeren over de hele breedte
- Alleenstaande ouder kan niet werken -> minima kinderen
- Kinderen worden verdeel over zwarte en witte scholen.
- Kinderen die pas uit een ander land komen krijgen geen goed onderwijs
- Kwaliteit basisscholen

- Veel drugsgebruik door jongeren, wordt niets aan gedaan
- Ouders hebben te weinig info over drugs
- Vaders gebruiken drugs terwijl kids het kunnen zien.
- Coffeeshop te dicht bij school.

Zorg om huisvesting (8x)

- 18+ jongeren vinden geen woning
- Regels corporaties niet duidelijk bij scheiding.
- Leningen zijn te hoog, geen kans om huis te kopen.
- dakloosheid
- te weinig starterswoningen
- Woningen zijn duur en wachtlijst is enorm
- Mensen met medische urgentie krijgen geen gepaste woning.
- Waarom plaatsen we alle vluchtelingen in Amsterdam; ze kunnen ook buiten Amsterdam een woning krijgen.

Zorgen rondom vrijwilligerswerk en burgerinitiatief (6x)

- Er is geen erkenning van vrijwilligerswerk. Weinig waardering, weinig budget. Waarom niet een erkenning door betaling? Er wordt soms misbruik van de vrijwillige inzet gemaakt.
- Ik leid een kookgroep met vrouwen. Om de week komen er 30 mensen. Ik krijg geen vergoeding.
- Ik ben chronisch ziek en betaald werk lukt niet meer. Ik heb wel heel lang vrijwilligerswerk gedaan met 40 vrouwen, 3 x in de week. Nooit vergoeding gehad.
- Als vrijwilliger wil je erkenning voor hun inzet
- Informeel onderwijs moet meer steun krijgen en scholen moeten samenwerken met vrijwilligersorganisaties
- Geen plek voor kennis/ talent

Zorg om de zorg (3x)

- Thuiszorg -> bezuiniging langer thuis wonen
- Lange wachttijden voor een operatie in het ziekenhuis
- Steun voor zieke mensen

Overige (1x)

- Ik maak me nergens zorgen over. Ik woon hier al 30 jaar en ik voel me in Amsterdam goed en lekker in mijn vel. We hebben genoeg en laten we ook naar onszelf kijken.

Waar zie je kansen voor Amsterdam?

Kansen rond ongelijkheid

- Minder wachttijd bij de gemeente
- Scholingskansen/ -lening voor 45-55 jaar
- Afschaffen tegenprestatie
- Kansen op werk vergroten voor alleenstaande moeders.
- Bijscholing alleenstaande moeders
- Laagdrempelige cursussen
- Netwerken bij elkaar brengen, voorbeeld Noordas.
- Iedereen verdient een kans ongeacht naam en verleden.
- Om kans te krijgen: gunfactor, hulp, netwerk, leren van goede mensen -> je moet een kans krijgen
- Verschillende culturen is een rijkdom.
- Vrijheid, kracht en solidariteit zijn krachten van Amsterdam. Verbinding met elkaar is belangrijk.
- Nog meer bijeenkomsten om stem te laten horen
- Meer de goede voorbeeldfiguren naar voren zetten zoals Arib.

Kansen rond zeggenschap/ relatie overheid

- Gebalanceerde politiek nastreven. Is links aan de macht worden ondernemers gekort. Is rechts aan de macht worden burgers gekort. Het zou krachtig zijn als de politiek uitging van wat goed is voor Amsterdam.
- Kansen om budgetten te controleren
- Meer inspraak op wijk
- Beter informeren burgers
- Bewustwording van mensen. Zowel politici als burgers.
- Voor alle burgers, onder wie de ouderen: zeggenschap door burgers zelf en sleutelfiguren namens hen.
- Respectvol met elkaar omgaan kost geen geld, opdracht aan ambtenaren en organisaties.
- Meer aandacht voor wetgeving die zegt dat als het jezelf aangaat, je er ook iets over te zeggen hebt.
- Van beneden naar boven -> ervaringen van de stad centraal.

Geld en armoede-kansen

- Een pot maken voor schulden: deze bevroren zodat geen boete op boete op boete ontstaat. Er zijn heel veel toeslagen, voor dit, voor dat. Het is gewoon meer dan genoeg. Ik kan goed rondkomen. Jouw talenten moet je vergroten!
- Lagere belastingen voor mensen met een uitkering.
- Het goede stimuleren! Niet als je zielig of agressief doet beloond worden.
- Amsterdammers kans bieden om zelf onderneming te starten
- Collectiviteitsverzekering
- Kansen voor vrouwen, werk als zij-instromers in de zorg
- Eigen detailhandel
- Stimuleren fietsen

- Amsterdam fee -> 14 euro per uur
- Vanuit armoede samen bouwen aan beter
- Werkgelegenheid stimuleren (ID-banen)
- Aanpak armoede: bij juiste mensen terechtkomen
- Werkgelegenheid stimuleren
- Kwijtschelden van schulden.
- Technologische stad.

Kansen in de straat en buurt

- De buurt samen schoonhouden
- Meer buurthuizen in West
- Meer rekening houden met milieu en dieren

Kansen voor jongeren

- Meer kansen voor kinderen in gezinnen met uitkering
- Opleiding en banen voor jongeren.
- Meer stabiliteit, banen, woonruimte voor dakloze jongeren.
- Basisinkomen voor jongeren
- Weinig speelruimte voor kids
- Flyers/ campagnes om kids wakker te schudden.
- Jongeren moeten meer kansen krijgen, huisvesting, onderwijs, etc.
- Meer toezicht op jongeren (drugs)/ drugsbeleid strenger

Kansen in huisvesting

- Jongeren kans geven op woning
- Meer goedkope woningen
- Wonen = recht
- Huisvesting alleenstaande vaders
- Niet meer samengestelde gezinnen korten met uitkering

Kansen rondom vrijwilligerswerk en burgerinitiatief

- Ondersteunen van burgerinitiatieven (langdurig)
- Gebruikmaken van artikel 31 lid 2 onder j participatiewet
- Het zou goed zijn als initiatieven om, met behoud van uitkering, te werken in vrijwilligersbetrekking, zo mogelijk naar een betaalde baan, worden ondersteund door de gemeente.
- Geef mensen die het goed doen in de samenleving steun en hulp. Meer kansen voor hén!
- Geef premie als je het goed/positief doet, zodat positiviteit WERKT.
- Kansen om vrijwilligers te betalen
- Investeren in kleine initiatieven

Kansen in de zorg

- Mensen toestaan in het buitenland naar ziekenhuis te gaan

- Eenzaamheid verminderen
- Veranderen van zorgstelsel

Overige kansen

- Ik houd altijd hoop.
- Er gaat ook veel goed.
- Meer praten en openheid over belangrijke onderwerpen.
- Meer bewust, beste beentje voorzetten, we maken ons zorgen en we gaan er ook iets aan doen.

Bijlage 2. Pamflet Het Gelijk van de Straat (mei 2019)

Inleiding

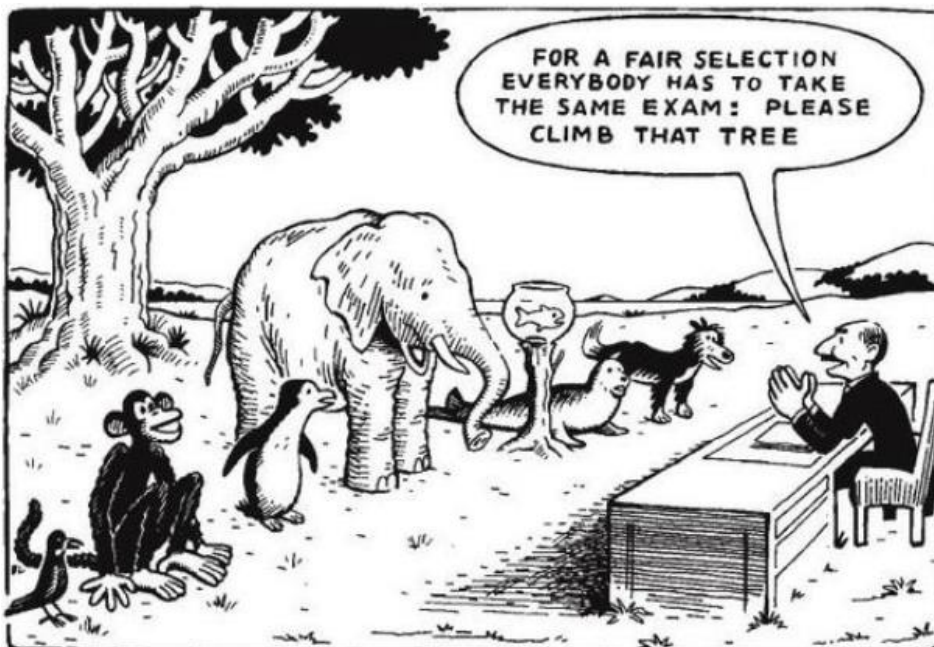
Het tanende vertrouwen in overheid en democratische besluitvorming vraagt om een overheid die voor een andere benadering kiest. In dit pamflet “het Gelijk van de Straat” waarin de praktijk centraal staat, wordt aangegeven hoe die benadering er concreet uit ziet.

De Gemeente Amsterdam legt via het coalitieakkoord (2018) haar ambitie op tafel. Een concretiseringslag is noodzakelijk en dat kan niet zonder erkenning van ‘het Gelijk van de Straat’. Amsterdammers merken op dat het systeem faalt en dat de logica daarvan ook steeds verder te zoeken lijkt. Het is tijd om de kritiek en daarmee de Amsterdammer serieus te nemen. Het is tijd voor een fundamentele verschuiving en een steviger positie voor de Amsterdammers. Als het om haar/ zijn leven of leefomgeving gaat, vereist dat medezeggenschap.

Sociaal-regelsysteem

Nederland heeft net als andere West-Europese landen een ontwikkeling doorgemaakt waarin het recht van de sterkste is omgezet naar een gemodereerd systeem waarin rechten gelijkmatiger zijn verdeeld. Dit wordt ook wel het sociaal-regelsysteem genoemd¹. Dit systeem is zo ingewikkeld dat niet iedereen daar baat bij heeft: zij die de weg goed weten in het systeem en de taal van het systeem verstaan, komen verder dan zij die dit onvoldoende beheersen. De logica waar het systeem op is gebaseerd, is bovendien verouderd:

(1) Gelijke rechten voor iedereen houden onvoldoende rekening met de ongelijke situaties van een ieder

¹ Cornelis, Arnold (2000). Logica van het gevoel. Boompers Amsterdam/Meppel

(2) Top-down bepalen wat voor iemand werkt, gaat voorbij aan toenemend zelfbewustzijn, de behoefte aan zeggenschap, eigen regie en de vraag naar zelf- en samenredzaamheid.

Het sociaal-regelsysteem biedt onvoldoende antwoorden op de eisen van de samenleving van vandaag. De ontevredenheid daarover groeit en terecht. Het systeem is ondoorzichtig geworden en kent vele onbedoelde neveneffecten. De praktijk laat een groeiende groep inwoners zien die onze samenleving niet meer begrijpt en terecht vragen stelt bij de redelijkheid. Immers, hoe redelijk is het:

- om mensen voor veel geld ondersteuning op te dringen als ze een schuld hebben van enkele duizenden euro's.
- dat de overheid zich gedraagt als de onredelijkste schuldeiser.
- om drempels op te werpen voor zorg en ondersteuning terwijl die drempels handen vol geld kosten.
- dat de inkomensongelijkheid groeit, een betaalbare huurwoning onbereikbaar is, en kinderen in armoede leven.
- dat we grote groepen mensen aan de kant laten staan in onze samenleving.
- dat een gemeente enerzijds een beroep doet op de zelf- en samenredzaamheid van inwoners en ondernemers en tegelijkertijd hen op allerlei momenten niet serieus neemt?
- dat een gemeente enerzijds klaagt over de schaarsheid van middelen en anderzijds de rijkdom aan kennis en draagkracht van de eigen inwoners negeert door voor hen besluiten te nemen?

Dit zijn terechte vragen en de essentie van 'Het Gelijk van de Straat'.

Het is tijd voor een stevige heroverweging van het sociaal-regelsysteem. Het coalitieakkoord 'Een nieuwe lente, een nieuw geluid' neemt daarop een voorschot, de doelen zijn: meer rechtvaardigheid, meer verbondenheid, meer vrijheid. De inzet is ook een betere relatie tussen Amsterdamse inwoners, ondernemers en overheid. In dit laatste zien we de route naar de doelen van het coalitieakkoord, zoals hieronder toegelicht.

Wat zegt het Coalitieakkoord (2018)

Hieronder doelen uit het Coalitieakkoord 2018-2022 waarmee het Gelijk van de Straat geschraagd wordt:

1. **Een rechtvaardige stad.** Een van de belangrijkste uitdagingen is hoe we Amsterdam een rechtvaardige stad kunnen maken voor iedereen met gelijke kansen voor iedereen.
2. **Een verbonden stad.** Segregatie, de kloven tussen arm en rijk, tussen mensen met verschillende achtergronden moeten worden tegengegaan. Het meer en beter

organiseren van ontmoetingen en de maatschappelijke participatie is een onmisbare voorwaarde.

3. **Een vrije stad.** Alle Amsterdammers moeten zich vrij voelen, hun creativiteit en ondernemerschap moet ruimte krijgen, dit in verantwoordelijkheid en acceptatie van elkaar.
4. **Een democratische stad.** De relatie tussen burgers, ondernemer en overheid moet beter. Openheid en transparantie, ruimte voor burgerinitiatief, meer zeggenschap voor inwoners, een luisterende overheid.

Om bovenstaande principes te realiseren is organiseren en aanjagen van het gezamenlijk proces van gemeente, ondernemers en inwoners noodzakelijk. Het Coalitieakkoord: "Amsterdammers moeten zich veilig voelen om in alle vrijheid zichzelf te kunnen zijn, ongeacht afkomst, gender, voorkeur of opleidingsniveau.... blijft Amsterdam inzetten op acceptatie van anderen, het vrije woord en veiligheid in onze buurten, scholen en andere ontmoetingsplaatsen.... Wij streven naar een open en transparant bestuur, een naar buiten gerichte organisatie die open staat voor maatschappelijk en buurtgericht initiatief....We voelen het als onze verantwoordelijkheid om de zeggenschap van bewoners te vergroten..."

De ambities in het collegeakkoord vragen van Amsterdammers, de gemeente, haar instellingen en bedrijven maar ook bezoekers, toeristen en illegalen om mede-eigenaar te zijn van de samenleving. De stad moet ervoor zorgen dat Amsterdammers gehoord worden, serieus worden genomen, en meebeslissen in wat hen raakt. Het Coalitieakkoord geeft daarin al de richting aan. 'Het Gelijk van de Straat' komt voor het Coalitieakkoord met een krachtige invulling, waarbij niet geschroomd wordt de fouten in ons huidige sociaal-regelsysteem ter discussie te stellen.

Het Gelijk van de Straat

Het Gelijk van de Straat vertrekt bij de leefwereld, de dagelijkse werkelijkheid van inwoners, ondernemers, bezoekers en toeristen van Amsterdam. De leefwereld is de wereld van de praktijk, de wereld van diversiteit in behoeften, achtergronden, denkbeelden, opgaven en oplossingen. De tegenstelling is groot met de systeemwereld, de wereld van theorie, standaardisatie, regels, protocollen, richtlijnen en vergezichten. In theorie is er geen verschil tussen praktijk en theorie, in de praktijk wel. Er is al jaren beleid over armoede en participeren. De praktijk laat echter zien hoeveel mensen geen aansluiting hebben bij de samenleving, niet gezien en gehoord worden, en hoe van nog meer mensen potentie en meningen worden genegeerd.

Terecht zijn mensen hier boos over en teleurgesteld dat er nog steeds voor hen gedacht wordt, terwijl iedereen ziet dat de grenzen van het sociaal-regelsysteem zijn bereikt. Het sociaal-regelsysteem biedt niet langer antwoorden op de grote maatschappelijke vraagstukken zoals armoede, uitsluiting en het organiseren van maatwerk in zorg en onderwijs.

Het Gelijk van de Straat gaat over individuen en groepen mensen die druk zijn met (over)leven. Hoewel het systeem in theorie iedereen waar nodig ondersteunt, kan een fors deel van de Amsterdammers de brug tussen leefwereld en systeemwereld onvoldoende slaan. Deze inwoners hebben daarmee geen of onvoldoende toegang tot recht, vertegenwoordiging, onderwijs, psychosociale en gezondheidszorg, werk, en inkomen. Maar ook Amsterdammers die de systeemwereld wel begrijpen, voelen zich slecht gehoord als zij zorg en ondersteuning nodig hebben of in hun buurt worden geconfronteerd met problemen.

De spookburgers², dak- en thuislozen³ en illegalen⁴ ervaren een nog veel grotere afstand tot de systeemwereld. Het toenemende aantal meldingen van verward gedrag is hiermee in verband te brengen⁵), maar ook 'gewone burgers' die vastlopen zijn daarin vertegenwoordigd. Ook op andere terreinen (bijvoorbeeld schoolverlaters⁶, slachtoffers huiselijk geweld⁷ en mensen waarvoor toegang tot ondersteuning is ontzegd⁸) zijn er fikse aantallen inwoners waarvoor het systeem geen passende antwoorden heeft.

Amsterdam lijkt steeds meer een archipel van eilanden en eilandbewoners waardoor een rechtvaardige stad er niet voor iedereen is. Ongelijke deelname aan participeren leidt tot individuele, collectieve en/ of maatschappelijke ongelijkheden. Een opdeling in eilanden die structureel van aard is, dreigt en kan overgedragen worden van generatie op generatie. Door ongelijke kansen kan de sociale cohesie aan erosie ten onder gaan.

De vraag is nu: "is de Amsterdamse overheid bereid te erkennen dat het sociaal-regelsysteem niet alle antwoorden heeft? Kan voorts worden erkend dat Amsterdamse burgers/ inwoners gelijk hebben in hun kritiek op de systeemoplossingen? Is een fundamentele verschuiving mogelijk, waarin voor 'Het Gelijk van de Straat' in het discours van de stad Amsterdam ruimte wordt geboden? Kortom, een verschuiving waarin mensen waar het om gaat, werkelijk in staat worden gesteld (positie krijgen) om mee te praten, mee te beslissingen om samen tot betere oplossingen te komen?"

Wettelijk kader

Intussen versterkt de landelijke wetgeving de positie van inwoners om te komen tot voor hen passende oplossingen. Het Right to Challenge en de Omgevingswet zijn daar voorbeelden van. Nog sterker is het geregeld in de Jeugdwet, WMO en wet Verplichte GGZ (vanaf 2020). In deze wetten is het recht opgenomen op een eigen plan dat (mits wettelijk en veilig) uitgangspunt is voor het handelen van overheid en professionals. Amsterdam kan nog veel winnen door deze onderdelen van de landelijke wetgeving in te voeren om zo te laten zien dat Amsterdam haar inwoners serieus neemt en bejegt. Het Gelijk van de Straat geeft daar (zie verderop) invulling aan.

² In Amsterdam leefden 85 duizend personen in 2013 onder de radar. Zij maken deel uit van de onzichtbare Amsterdamse burgers, bezoekers, illegalen en toeristen waardoor de problematiek waarmee zij kampen dikwijls onzichtbaar is voor overheid en officiële instanties. Deze burgers, bezoekers, illegalen en toeristen hebben vaak onderlinge contacten en delen hun emoties en dagelijkse leven. Over hen is bij overheden en officiële instanties onvoldoende bekend. <https://www.parool.nl/amsterdam/meeste-spookburgers-in-amsterdam~a3408080/>

³ Precieze cijfers zijn moeilijk te krijgen. Het Centraal Bureau voor de Statistiek (CSB) hanteert getallen waarbij dak- en thuislozen vooral worden geregistreerd als ze in de opvang zitten of bij familie op de bank slapen. Van daklozen op straat bestaan geen cijfers. Zie <https://www.parool.nl/amsterdam/aantal-daklozen-weer-flink-gestegen~a4496523/>

⁴ In Nederland verblijven op jaarbasis ruim 150.000 illegale vreemdelingen, van wie 17.000 in de politieregio Amsterdam-Amstelland (2004). Zie <https://www.ois.amsterdam.nl/nieuwsarchief/2004/bijlmer-centrum-telt-meeste-illegalen>

⁵ In Amsterdam is het aantal incidenten van 6466 in 2016 naar 7128 in 2017 gestegen <https://www.parool.nl/amsterdam/politie-overlast-verwarde-mensen-fors-gestegen~a4574127/>

⁶ Leerlingen die niet meer meedoen in het onderwijs, langdurig verzuim en schoolverlaters 11.000 leerlingen in 2005 https://ois.amsterdam.nl/downloads/nieuws/2005_staat_stad_h04.pdf

⁷ Slachtoffers van huiselijk geweld en hun kinderen belanden soms gedurende een korte periode op straat https://www.huiselijkgeweld.nl/nieuws/2019/060219_5-5-18-bevolking-heeft-te-maken-met-huiselijk-geweld

⁸ "Bijna 1100 mensen hebben vanwege de strenge criteria rond zelfredzaamheid geen recht op maatschappelijke opvang terwijl ze meerdere problemen hebben. Zij worden gewoon aan hun lot overgelaten," zegt Jan de Ridder, directeur van de Rekenkamer <https://www.parool.nl/amsterdam/rekenkamer-daklozen-worden-aan-hun-lot-overgelaten~a4545435/>

Sociale veerkracht

Het Gelijk van de Straat, het Coalitieakkoord, en het Wettelijk kader zijn de pijlers onder een nieuwe impuls dat hieronder is uitgewerkt. Een vierde pijler is het bouwen op sociale veerkracht⁹.

Sociale veerkracht is een onlosmakelijke pijler gezien de volgende argumenten:

- bij bouwen op sociale veerkracht is het uitgangspunt in **gelijkwaardigheid** de dialoog aangaan over samenleven en samen tot besluiten komen waarmee bij uitstek de wens om inwoners en ondernemers serieus te nemen en zeggenschap te geven wordt vormgegeven;
- bij bouwen op sociale veerkracht worden belangrijke **bronnen** in de samenleving benut. Door meer gebruik te maken van sociale veerkracht, kan meer worden bereikt wordt met publieke middelen;
- sociale veerkracht vormt het cement in de samenleving en biedt antwoorden op grote maatschappelijke vraagstukken en in ieder geval op vraagstukken rond uitsluiting, participatie, zeggenschap, burgerschap en democratie. **Route en oplossing** vallen daarmee samen¹⁰, een gemeente die aansluit op sociale veerkracht neemt daarmee de inwoner serieus en versterkt het cement in de samenleving.

De onvrede die weerspiegeld wordt in het Gelijk van de Straat, vraagt om ruimte voor zeggenschap¹¹ van inwoners en vraagt om gebruik te mogen maken van hun veerkracht en krachtbronnen en daarmee van:

- hun netwerken (familie, burens, kennissen)
- hun kennis over eigen leven en buurt
- hun ervaringskennis
- hun talenten, tradities, gebruiken, oplossingen.

Een samenleving waarin wordt gebouwd op sociale veerkracht, betreft de mensen bij die samenleving. Samenlevingsvraagstukken worden niet voor mensen opgelost maar door de mensen zelf, hun betrokkenheid en inbreng is vanzelfsprekend en essentieel. Er wordt gewerkt vanuit het uitgangspunt 'als het probleem te groot is, is de kring te klein'. Er is geen hiërarchie in soorten kennis: wetenschappelijke kennis is even belangrijk als ervaringskennis, kennis over eigen leven, eigen omgeving, cultuur en traditie. Er is niet één waarheid, accepteren van meerdere gezichtspunten brengt oplossingen dichterbij. Mensen

⁹ Labrujere, H (2018). Bouwen op sociale veerkracht. Kringwijs, Amsterdam.

¹⁰ Door te bouwen op sociale veerkracht betrekken we mensen bij de samenleving.

Verhaege (2013): aansluiting/meedoen is vanuit een mens gezien essentieel. Mensen zijn immers sociale wezens. Mensen hebben behoefte aan erkenning door anderen waarmee we ons verbonden voelen. Dit is essentieel voor ons welbevinden (<https://vanmierlostichting.d66.nl/content/uploads/sites/296/2016/01/De-mens-als-sociaal-dier.pdf>).

De Jong (2007) laat in zijn onderzoek onder criminaliteit bij jongeren in Amsterdam West (Kapot moeilijk) zien dat de weg omhoog zit in aansluiting bij een positievere sociale omgeving: kortom sociale verbinding keert de situatie ten positieve. (Jong, J.D.A. de (2007). Kapot moeilijk. Een etnografisch onderzoek naar opvallend delinquent groepsgedrag van 'Marokkaanse' jongens. Amsterdam: Aksant)

Voor jong en oud laat positieve gezondheid (Huber, 2018) zien dat het bij gezondheid ook gaat over sociaal maatschappelijk participeren en zingeving. https://iph.nl/wp-content/uploads/2018/01/029_dd1708.pdf

¹¹ Vorig jaar bracht de Raad voor Openbaar Bestuur het rapport #WOEST¹¹ uit waarin de vraag centraal staat hoe de overheid meer aansluiting zou kunnen vinden bij inwoners. In dat rapport wordt door Corina Hendriks en Niels-Ingvar Boer een belangrijke oorzaak voor onvrede van inwoners benoemd: een gebrek aan zeggenschap over eigen leven.

zijn gelijkwaardig. Er is geen hiërarchie in besluitvorming. Uitgangspunt is dat mensen waar het om gaat, zelf individueel of in groepen beslissingen nemen. Dus ook mensen die te maken hebben met een complex vraagstuk. Dat betekent in de praktijk dat er meer dan één persoon betrokken kan zijn bij de besluitvorming en dat besluiten worden door de gebundelde kennis van meerdere mensen. Deze mensen nemen met elkaar besluiten, zoeken naar consensus, of consent (het minderheidsstandpunt wordt onderzocht en er wordt gekeken hoe dit kan leiden tot een beter besluit, er zijn geen overwegende bezwaren). Mensen in deze samenleving zijn er aan gewend anderen te betrekken bij hun besluiten, het is hen duidelijk dat de waarde van een besluit toeneemt als er gebruik wordt gemaakt van inzichten en praktijkkennis van anderen. Kortom, mensen zijn door gebruik te maken van sociale veerkracht de belangrijkste bron voor andere mensen.

Hoe gemeente Amsterdam het Gelijk van de Straat recht doet.

Willen we een rechtvaardige, verbonden, vrije en democratische stad voor alle Amsterdammers, doe dan recht aan het Gelijk van de Straat. Dit vraagt niet om allerlei nieuwe programma's en projecten, maar het inbrengen van het Gelijk van de Straat in lopende programma's. Dit vraagt daarmee ook geen nieuwe middelen, maar het beter richten van de middeleninzet voor lopende programma's, vanuit een visie die de ambities van het coalitieakkoord concreet maakt.

Het kan in deze programma's niet meer zo zijn dat alleen het goed aangehaakte deel van de samenleving blijft bepalen hoe de samenleving er uit ziet. Als we dat blijven doen zullen grote groepen Amsterdammers zich daarin steeds minder herkennen. En dat betekent voor grote groepen het ontbreken van gelijke rechten, kansen en zeggenschap. Door nu ook echt iedereen te betrekken worden stappen gezet naar een samenleving voor iedereen. Dat vraagt dus ruimte bieden voor het geluid, de voorstellen, de ideeën, de werkwijzen, de oplossingen van iedereen en minder denken en handelen vanuit het systeem en de huidige normen, werkwijzen en oplossingen van de gevestigde orde.

Dat vraagt ook andere werkvormen, anders dan die nu het meest gebruikt zijn. De systeemwereld-vormen zijn vergaderingen, rapporten, methoden, onderzoek en vragenlijsten. De leefwereld-vormen zijn bijeenkomsten, theater, verhalen, tradities en rituelen, en uitwisseling.

Om vertrouwen te kunnen winnen van 'achtergestelde' Amsterdammers helpt het om direct resultaten te boeken op de thema's waar de antwoorden nu uitblijven en die juist in het Gelijk van de Straat het meest pijn doen: armoede, gezondheid (zorg en welzijn), uitsluiting en de complexiteit van de samenleving. De inzichten van de mensen die nu op afstand staan zijn juist op deze thema's onontbeerlijk.

Resultaten boeken vraagt dat:

- inwoners zeggenschap ervaren. Het genoemde recht op een eigen plan (Jeugdwet, Wmo, Wvvgz) heeft daarvoor al handvatten ontwikkeld, maar dat recht zou veel sterker kunnen worden ingezet en moeten worden uitgebreid naar andere terreinen (schuldhelpverlening, bewindvoering, maatschappelijke dienstverlening, herhuisvesting). Vervolgens inwoners goed informeren over dit recht en inwoners de tools en ondersteuning aan reiken om dit recht te verwezenlijken.
- ambtenaren en via publiek geld gefinancierde professionals worden gebonden aan het werken vanuit gelijkwaardigheid, zo nodig geholpen door daarop gerichte ontwikkelprogramma's (die de hoogste prioriteit krijgen binnen de budgetten voor bij- en nascholing)

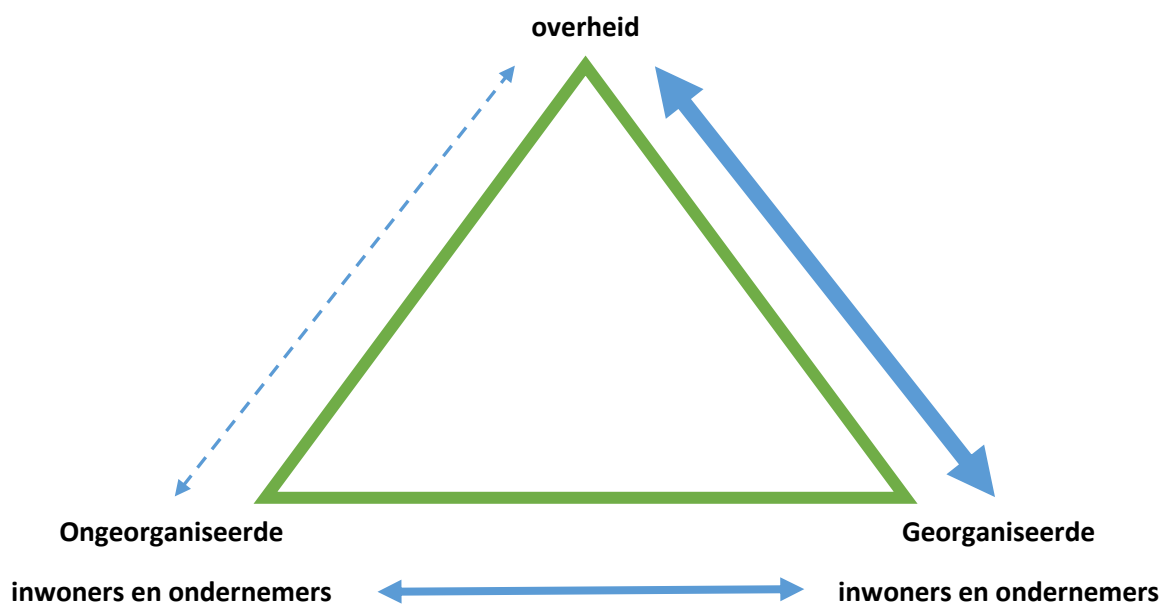
- het Gelijk van de Straat een centrale plaats krijgt in de programma's die de gemeente uitvoert. In ieder geval bij programma's rond armoede, gezondheid (zorg en welzijn), uitsluiting (huisvesting/ diversiteit/ onderwijs/ participatie) en de complexiteit van de samenleving (democratisering/ overheidsdienstverlening). Een mogelijke start is:
 - voer een scan uit op alle lopende programma om na te gaan welke activiteiten uit die programma's bijdragen aan 'Het Gelijk van de Straat' en welke activiteiten meer kwaad dan goed doen opdat direct ruimte wordt gemaakt voor het 'Gelijk van de Straat'
 - gebruik kennis en inzichten van het 'Gelijk van de Straat' in nieuwe programma's van Amsterdam door ervaringsdeskundigen en mensen die door het programma het meest worden geraakt, in te zetten.
 - Organiseer kennis- en ervaringsuitwisseling over het 'Gelijk van de Straat' in sleutelstraten in Amsterdamse wijk. Doe dat met de bewoners van die straten, hun families en burens. Ontwikkel zo het gezicht van het 'Gelijk van de Straat'. Doe dat op een manier die door de leefwereld herkend en omarmd worden. Dat kan bijvoorbeeld als volgt:
 - Met de bewoners, families en burens van de straat straattheater organiseren, met een drietal lagen: a) verhalen vertellen over straat en buurt, b) oorzaken en oplossingen bedenken en c) minimaal drie plannen uitvoeren.
 - Deze verhalen en wijsheden van de straat vastleggen en projecteren op grote videoschermen in en om winkelcentra.
 - Een reeks publiceren in de Echo over verhalen die gaan over een cultuur over armoede
 - Voer nieuwe tradities in die gezichtsbepalend zijn voor het 'Gelijk van de Straat', bijvoorbeeld op elke eerste zondag van de maand theater organiseren over democratie in de praktijk
 - Enz.

Bijlage 3. Naar evenwicht in betrokkenheid

Inleiding

Het bestuur van gemeente Amsterdam geeft in haar collegeakkoord voor 2018- 2022 een belangrijke plaats aan het versterken van de democratie. Met de opgestelde democratiseringsagenda wil het college van B&W ruime aandacht geven aan het gelijkwaardig betrekken van alle Amsterdammers ongeacht culturele achtergrond, maatschappelijke positie of levensstijl.

De bevolking van Amsterdam kenmerkt zich door een grote verscheidenheid. Naast culturele en etnische verschillen zijn er ook verschillen in zelfredzaamheid en de mate waarin inwoners en ondernemers behoren tot netwerken waarmee hun belang wordt vertegenwoordigd. Vanuit een democratiseringsperspectief is de tweedeling dan ook vooral te definiëren in wel of niet meepratende en wel of niet richting gemeente en politiek georganiseerde inwoners en ondernemers. In deze driehoek is de relatie van ongeorganiseerde ondernemers en niet zelfredzame burgers de zwakke schakel. Met meer nadruk dan voorheen wil het college van Amsterdam de relatie specifiek met deze mensen verbeteren, sociale verbanden en functies versterken en wederzijdse herkenbaarheid en toegankelijkheid bevorderen. Motto van het College van B&W is: iedereen doet en telt mee.

Versterken van de relatie met ongeorganiseerde inwoners en ondernemers

Op 3 december zal in Pakhuis de Zwijger de conferentie *Het Gelijk van de Straat* plaatsvinden met ongeorganiseerde inwoners en ondernemers. Het doel van de conferentie is om het gemeentebestuur te laten horen en zien wat er bij ongeorganiseerde Amsterdammers leeft en wat volgens hen nodig is om een goede balans te vinden tussen alle Amsterdammers die deel uitmaken van de Amsterdamse samenleving. In aanloop daartoe zijn met hen gesprekken gevoerd, onder andere met ondernemers aan de Bos- en Lommerweg, met inwonersgroepen in Nieuw West, Noord, West en Zuidoost.

In de besprekingen met bewoners en ondernemers is een aantal opvallende uitspraken gedaan, zijn beelden geschetst over de houding van de overheid en zorgen uitgesproken. Zowel de bewoners als ondernemers zijn van mening dat zij ook bijdragen aan de samenleving van de stad en verdienen het gehoord en betrokken te worden. Zij vragen zich dan ook af waarom zijn gemeentemensen achterdochtig en ontbreekt het vertrouwen in hun? Hun kennis over wat er nodig is in hun leven of in de buurt wordt niet gevraagd, wel worden ze geconfronteerd met veranderingen die vaak geen verbeteringen voor hen zijn.

“Mijn zoon zal altijd zorg nodig hebben, een baan was voor mij daarom te zwaar. Nu hij 18 is geworden, is dat nog steeds zo, maar word ik opeens gekort en kan ik helemaal niet meer rondkomen.”

“Ik zie veel armoede om me heen, ik snap dat niet, Amsterdam is rijk”.

“Ik doe veel voor mijn burens; opletten, hulp aanbieden, iets extra doen voor de mensen die het het hardst nodig hebben. Maar de gemeente doet alsof ik alsmaar de boel belazer”.

“Omdat ik een hoofddoek draag, word ik behandeld alsof ik achterlijk ben; bij de gemeentebalie kijken ze me amper aan”.

“Ze gaan voor mijn deur de straat opnieuw inrichten, mij is niets gevraagd, maar ze weten niet dat ik elke dag 100 klanten hier over de vloer krijg en zie wat voor hen belangrijk is”.

“Steeds minder parkeerplaatsen en de tarieven blijven stijgen. Ik krijg minder klanten maar probeer wel 2 mensen aan het werk te houden. Is er bij de gemeente ook iemand die daar aan denkt?”.

“Ik ben geen passant, ik woon hier, ben eerst en vooral een Amsterdammer. Wanneer word ik eens serieus genomen”.

Er is veel onbegrip over de gemeente, mensen voelen zich niet gehoord, ondergewaardeerd en genegeerd. Er is weinig oog voor de kennis en inzet, laat staan dat mensen hiervoor worden betrokken. Mensen maken zich zorgen over hun toekomst en die van hun kinderen. *Ondernemers vertellen dat zij de buurt goed kennen, weten wat er speelt, informeel helpen zij mensen die het moeilijk hebben en dat ze zelfs bemiddelen bij buurt conflicten en conflicten van de bewoners onderling. De ondernemers zijn van mening dat zij naast hun ondernemerschap een sociale-buurt functie hebben, dat zij werkgelegenheid creëren voor met name kwetsbare mensen en dat ze een sleutelrol hebben bij onderlinge sociale relaties in de buurt. Zoals de overheid nu met de ondernemers in deze buurt om gaat en ze benadert, vinden zij teleurstellend en een gemiste kans voor de samenleving. Een samenleving waar mensen goede bedoelingen mee hebben en zich zorgen over maken.*

Een deel van de Amsterdamse ondernemers en bewoners voelt zich niet gezien, wordt benaderd of aangesproken vanuit beleid of vanuit de agenda van de overheid. Zij zijn van mening dat ze zelden worden benaderd voor hun wensen, verwachtingen, kennis of vanuit een gezamenlijk agenda. Ondanks de goede bedoelingen en voornemens van de gemeente lukt het niet een deel van de bewoners en ondernemers op een wijze te benaderen die voor iedereen van belang is, acceptabel, waardig, effectief en werkbaar is. Er is weinig vertrouwen in gemeente en gemeentebestuur, er moet een drempel worden overwonnen om 3 december in gesprek te gaan. Bij voorbaat is er scepsis over wat er daarna gebeurt. Om te komen tot een werkelijke betrokkenheid van alle Amsterdammers stellen wij twee oplossingsrichtingen voor.

Vervolg op 3 december

Bij de conferentie Het Gelijk van de Straat op 3 december kunnen kwetsbare en ongeorganiseerde inwoners en ondernemers laten horen waarover zij zich zorgen maken. Ook zal er iets worden gezegd over wat zij zien als mogelijkheden om daar iets aan te doen. Maar 3 december gaat eerst en vooral over gehoord worden, aandacht voor de ideeën van deze Amsterdammers, erkenning dat ook zij van belang zijn. Vervolgens kan er gewerkt worden aan herstel van betrokkenheid en vertrouwen: 'okay we zien jullie, we horen jullie, hoe gaan we samenwerken?'

Hieronder zijn twee routes uitgewerkt. In beide routes is fundamenteel:

- Het gelijkwaardig meedoen van alle betrokkenen
- Toewerken naar een resultaat waar betrokkenen gezamenlijk eigenaar van zijn, werken vanuit cocreatie
- Het benutten van alle soorten kennis, naast de formele kennis dus in ieder geval ook ervaringskennis, cultuurkennis, kennis van wijk en buurt
- Diversiteit als fundamentele waarde, meer verschil betekent meer perspectieven en inzicht, een rijkere opbrengst.
- Een zorgvuldig begeleid proces waarin A) ruimte is voor ieders wereld B) mensen moeite doen elkaars wereld te begrijpen C) mensen het inzicht in elkaars wereld benutten om tot gezamenlijke oplossingen te komen.

1. Van agenda naar oplossing, cocreatie in ontwerp

Op 3 december komen de thema's naar voren die de aanwezige ongeorganiseerde Amsterdammers het belangrijkste vinden. Dat zullen niet eenvoudige thema's zijn waar dus ook geen pasklare oplossingen voor zijn. Een traditionele aanpak waarin weinig vertrouwen meer is, is dat beleidsafdelingen en specialisten zo'n thema dan oppakken en komen tot beleidsvoorstellen en maatregelen. Een krachtig vervolg zou zijn om een gelijkwaardig cocreatie-proces aan te gaan. Een cocreatie-proces waarin ambtenaren en de mensen waar het om gaat tot beleid en vertaling naar de praktijk komen. Er zijn beproefde methoden om dit proces goed vorm te geven, denk bijvoorbeeld aan Theory U, Deep Democracy en Sustainist Design.

2. Van agenda naar doen, cocreatie in de praktijk

Een andere optie voor vervolg op 3 december is direct aan de slag in een aantal buurten met een andere samenwerking tussen overheid en ongeorganiseerde bewoners en ondernemers. Concreet stellen we voor om met de nieuwe aanpak te starten in Bos en Lommer (West), Molenwijk (Noord), Slotermeer (Nieuw West) eerst voor de duur van 1,5 jaar.

In deze drie wijken worden ongeorganiseerde bewoners en ondernemers samen met ambtenaren geactiveerd en begeleid om te komen tot de nieuwe aanpak. De aanpak waarin opgaven van zowel bewoners, ondernemers als gemeente in onderlinge betrokkenheid worden aangegaan. Door het bijeenbrengen van de verschillende soorten kennis en ervaring, de verschillen in positie en perspectief en het vanuit gelijkwaardigheid onderzoeken wat er nodig is.

Na het inrichten van de randvoorwaarden zijn de belangrijkste stappen:

- 1) Kwartiermaken in de buurt en bij ambtenaren; komen tot een eerste groep betrokkenen die meedoen in het proces; betrokkenen uit de buurt zijn in ieder geval ook bewoners die ervaren dat zij zich in een uitzichtloze situatie bevinden, dus veel kunnen winnen
- 2) De groep bijeenbrengen en komen tot eerste prioriteiten, per prioriteit afspraken over vervolgstappen waarbij:
 - a. Plannen op gezinsniveau kunnen worden gemaakt met naasten en bekenden
 - b. Plannen met ondernemers op collectief niveau
 - c. Plannen op straat, buurt of wijkniveau kunnen worden gemaakt met buurtbewoners, ondernemers en gemeente
- 3) Overkoepelend over bovenstaande plannen worden hiaten en belemmeringen tussen de drie partijen verkend, zichtbaar gemaakt en uitgewerkt hoe deze problemen kunnen worden aangepakt en opgelost.
- 4) Het creëren van een gezamenlijk leeromgeving tussen ambtenaren, ondernemers en bewoners, waarin punt 3 wordt ingebracht
- 5) Na afloop van de 1,5 jaar wordt de opgedane kennis en ervaringen als overdraagbare leertools uitgewerkt en aangeboden aan de gemeente

Bij uitvoering van de plannen kunnen alle betrokkenen gebruik maken van ondersteuning, coaching en training zodat het proces lerend verloopt.

Gelijk van de Straat